

Súd: Okresný súd Kežmarok
Spisová značka: 6T/178/2011
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8411010375
Dátum vydania rozhodnutia: 11. 12. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Lucia Bašistová
ECLI: ECLI:SK:OSKK:2019:8411010375.11

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Kežmarok samosudca JUDr. Lucia Bašistová v trestnej veci obžalovaného M. A. pre prečin krivého obvinenia podľa § 345 odsek 1 Trestného zákona na hlavnom pojednávaní konanom dňa 11. decembra 2019 takto

rozhodol:

podľa § 285 písm. b/ Trestného poriadku súd o s l o b o d z u j e obžalovaného M. A., nar. XX.X.XXXX v A. - Z. Z., trvale bytom G., G. XXXX/XX, spod obžaloby prokurátorky Okresnej prokuratúry v Kežmarku, pod č. Pv 571/10-24 zo dňa 17.10.2011, podanej na tunajší súd dňa 26.10.2011, pre skutok právne kvalifikovaný ako prečin krivého obvinenia podľa § 345 ods. 1 Trestného zákona, ktorý

mal spáchať tak, že

v nedatovanom písomnom podaní označenom ako „Oznámenie závažných skutočností vo fungovaní orgánov činných v trestnom konaní v Poprade, adresovanom Generálnej prokuratúre Slovenskej republiky doručené 24.6.2009 a ktoré bolo posúdené ako súčasť obhajoby a odvolania obžalovaného M. A. proti rozsudku Okresného súdu Poprad sp. zn. 6T 28/08, ktoré podal v procesnom postavení obžalovaného v trestnom konaní vedenom na Okresnom súde v Poprade pod sp. zn. 6T 28/08 v ktorom uviedol, že bol oslovený svojim nemenovaným známym, aby si zvolil advokáta od ktorého sudca „berie“ a ktorý mu vyrieši problém, v opačnom prípade mu bude uložený trest odňatia slobody v trvaní 16 mesiacov nepodmienečne, kde následne mu jeho známym bolo uvedené, že má kontakty na vyšetrovateľa, prokurátorku, na toho správneho advokáta, správneho znalca a sudcu F., a ako príklad mu bol uvedený iný prípad pokusu vraždy, z ktorého urobila táto skupina podmienku, čím ľživo obvinil sudcu Okresného súdu A. M.. A. F. z korupčného správania, pričom tieto tvrdenia sa nezakladali na pravde,

pretože

skutok nie je trestným činom.

odôvodnenie:

Dňa 26.10.2011 podal prokurátor Okresnej prokuratúry Kežmarok na tunajší súd obžalobu na M. A. pre prečin krivého obvinenia podľa § 345 ods. 1 Trestného zákona, ktorého sa mal obvinený dopustiť na tom skutkovom základe, že v nedatovanom písomnom podaní označenom ako „Oznámenie závažných skutočností vo fungovaní orgánov činných v trestnom konaní v Poprade“ adresovanom Generálnej Prokuratúre Slovenskej republiky, ktoré bolo Generálnej prokuratúre Slovenskej republiky doručené dňa 24.06.2009 a ktoré bolo posúdené ako súčasť obhajoby a odvolania obžalovaného M. A. proti rozsudku Okresného súdu Poprad, sp. zn. 6T/28/2008, ktoré podal v procesnom postavení obžalovaného v trestnom konaní vedenom na Okresnom súde v Poprade pod sp. zn. 6T/28/2008, v ktorom uviedol, že

bol oslovený svojim nemenovaným známym, aby si zvolil advokáta od ktorého sudca „berie“ a ktorý mu vyrieši problém, v opačnom prípade mu bude uložený trest odňatia slobody v trvaní 16 mesiacov nepodmienečne, kde následne mu jeho známym bolo uvedené, že má kontakty na vyšetrovateľa, prokurátorku, na toho správneho advokáta, správneho znalca a sudcu F., a ako príklad mu bol uvedený iný prípad pokusu vraždy, z ktorého urobila táto skupina podmienku, čím ľživo obvinil sudcu Okresného súdu Poprad M.. A. F. z korupčného správania, pričom tieto tvrdenia sa nezakladali na pravde.

Po podaní obžaloby predmetná trestná vec napadla dňa 26.10.2011 do senátu JUDr. Bohuslava Majernička. Na základe opatrenia predsedníčky tunajšieho súdu zo dňa 28.3.2017 z dôvodov tam uvedených bola trestná vec obžalovaného M. A. prerozdelená a náhodným výberom dňa 5.4.2017 pridelená do senátu JUDr. Lucie Bašistovej.

Rozsudkom Okresného súdu Kežmarok, sp. zn. 6T 178/2011 zo dňa 23.11.2017 súd uznal obžalovaného M. A. vinným z prečinu krivého obvinenia podľa § 345 ods. 1 Tr. zákona, za čo mu uložil trest odňatia slobody trvaní 28 mesiacov s podmieňčným odkladom na skúšobnú dobu s probačným dohľadom v trvaní troch rokov. Proti rozsudku podal obžalovaný odvolanie.

Krajský súd v Prešove uznesením zo dňa 28.11.2018 sp. zn. 5To 32/2018-221 rozsudok Okresného súdu Kežmarok zrušil a vrátil na nové prejednanie a rozhodnutie.

Súd vykonal na hlavnom pojednávaní dokazovanie výsluchom obžalovaného M. A., svedka poškodeného M.. A. F. V. Z. M.. T. R.C., oboznámil listinné dôkazy v spise obsiahnuté a vykonal dokazovanie v intenciách uznesenia Krajského súdu v Prešove, sp. zn. 5To 32/2018 a ustálil skutkový stav tak, ako to uviedol vo výrokovej časti tohto rozsudku.

Obžalovaný na hlavnom pojednávaní zotrval na svojich doterajších výpovediach z prípravného konania ako aj z hlavného pojednávania a uviedol, že nikoho krivo neobvinil, ani neohováral, napísal len to, čo mu niekto povedal a napísal to v rámci svojej obrany, necitovoľ ako svoju myšlienku. Poškodený sudca F. pojednával jeho trestnú vec na Okresnom súde v A., kde ho odsúdil, neskôr však bola vec pridelená inému sudcovi a bola potvrdená jeho nevina. M.. G. v čase, kedy sa jeho trestná vec prejednávala s M.. F. mu povedal, že potrebuje advokáta, ináč bude odsúdený, lebo sú tam tlaky zhora. Obžalovaný ďalej uviedol, že mal vedomosť, že sudca berie. Vo svojom písomnom podaní reprodukoval slová, ktoré povedal M.. G.G., pričom ani nevedel, čo sudca berie, ani nenapísal, čo konkrétne mal brať. Tieto skutočnosti uviedol po tom, ako bol odsúdený M.. F., bolo to súčasťou jeho odvolania, ktoré zaslal aj na Generálnu prokuratúru. Z generálnej prokuratúry bolo obžalovanému oznámené, že vzhľadom k tomu, že M.. F. je sudca nemôže byť vyšetrovaný alebo stíhaný.

Súd na hlavnom pojednávaní vypočul poškodeného M.. A. F., ktorý zotrval na svojej výpovedi z prípravného konania aj hlavného pojednávania a uviedol, že od roku 1999 a až doposiaľ pôsobí na Okresnom súde A. ako sudca na trestnom úseku. Prvýkrát prišiel do kontaktu s obžalovaným v súvislosti s jeho väzobným stíhaním, druhýkrát asi v roku 2008, kedy napadla do jeho senátu trestná vec obžalovaného pre prečin krivého obvinenia, vo veci bol nariadené hlavné pojednávanie, na ktorom obžalovaný spáchanie skutku popieral, správval sa slušne a korektné. Poškodený ako samosudca v tejto trestnej veci rozhodol o vine a treste, kde obžalovaného z uvedeného prečinu uznal vinným a uložil mu nepodmienečný trest odňatia slobody v trvaní 16 mesiacov a to vzhľadom k tomu, že trestnej činnosti sa dopustil počas plynutia skúšobnej doby podmieňčného odsúdenia, kedy nebolo možné uložiť opätovne podmienku. Po vyhlásení rozsudku obžalovaný zahlásil odvolanie, ktoré bolo neskôr doručené súdu aj v písomnej forme. V tom čase obžalovaný nemal obhajcu. Po zvolení obhajcu bolo doručené k predmetnej spisovej značke aj písomné doplnenie odvolania, obhajcom bol M.. N.. Následne bolo do trestného spisu doručené podanie postúpené Generálnou prokuratúrou, jednalo sa o podanie obžalovaného s prípisom Generálnej prokuratúry, že to bolo vyhodnotené ako súčasť obrany obžalovaného. V úvode podania boli spomenuté skutočnosti ohľadne Hotela Gerlach, prokuratúry, keďže tam neboli uvádzané skutočnosti prejednáwanej trestnej veci, poškodený podanie ďalej nečítal a založil ho do spisu, následne bol spis zaslaný na odvolací súd. Po vrátení veci sa poškodený oboznámil s celým obsahom podania obžalovaného a zistil, že v podaní sú uvádzané isté skutočnosti týkajúce sa jeho osoby ako sudcu a to, že ako sudca má byť súčasťou nejakej korupčnej skupiny a nejakým spôsobom spolupracovať s prokurátorom, znalcom, advokátom a za pár „šupou“ usmerňovať priebeh konania a takto mal poškodený postupovať aj v predmetnej prejednáwanej veci. Obžalovaný uvádzal, že bol v kontakte s nemenovanou

osobou, ktorá mu odporučila, aby si vzal právnika, od ktorého sudca berie, že pokiaľ nedá úplatok sudcovi, tak dostane 16 mesačný nepodmienečný trest, čomu spočiatku nechcel veriť, ale keď takýto trest dostal, tak mal za to, že tieto skutočnosti sú pravdivé. Svedok poškodený ďalej uviedol, že tieto skutočnosti ho vykresľujú ako negatívnu osobu, ako sudca však nemôže ovplyvniť, že obžalovaný je v kontakte s inými osobami, ktoré predstierajú korupčnosť na strane sudcu a vypýtajú si úplatok akože pre sudcu. V konkrétnom prípade však bola oznamovaná informácia, že pokiaľ nedá takýto úplatok, dostane 16 mesačný nepodmienečný trest, ktorý trest obžalovaný aj napokon dostal. Z uvedeného malo vyplynúť, že takýto odkaz „musel pochádzať priamo od sudcu“. List obžalovaného bol reakciou na konkrétne trestné konanie, v ktorom rozhodoval poškodený ako sudca, kde mu uložil 16 mesačný trest, pričom s nikým sa o tejto trestnej veci nebavil. Poškodený ďalej uviedol, že vo vzťahu k obžalovanému nemal žiadne negatívne úmysly ani závery, pri danom prečine bolo možné uložiť trest odňatia slobody od 1 roka do 5 rokov, nebola zistená žiadna poľahčujúca okolnosť, boli tam predchádzajúce odsúdenia, ktoré svedok ako priťažujúce okolnosti nevyhodnotil a uložil trest pri dolnej hranici zákonom stanovenej trestnej sadzby. V prípade, ak by mal obžalovanému cestou trestu „posielať“ nejaké odkazy, bolo by v jeho záujme uložiť mu trest minimálne 28 mesiacov, čo v podstate zodpovedá zvýšenej trestnej sadzbe pri prevahe priťažujúcich okolností. Poškodený sa vyjadril vo svojej výpovedi aj k tomu, či mu daným konaním obžalovaného vznikla ujma či už v osobnom, pracovnom alebo súkromnom živote, resp. či bola poškodená jeho povesť alebo postavenie v zamestnaní, kedy vypovedal, že reálne mu takáto ujma nevznikla, rodine o danej záležitosti nerozprával, povedal to niektorým kolegom, nepamätá si ktorým a nespomína si, či to oznámil vtedajšiemu predsedovi súdu M. R.. Ako sudca nikdy úplatok neprijal, ani mu ho nikto nikdy neponúkol, nikto za ním nebol a nikdy o úplatok ani o inú výhodu nepožiadala. Zároveň uviedol, že ako sudca musí byť zvyknutý na útoky a nie je to nič ojedinelé, pokiaľ niekto vysloví subjektívne presvedčenie, že bol odsúdený preto, lebo sudca bol podplatený, nemá vo zvyku mu to vyvracať, berie to ako prezentáciu subjektívneho názoru nespokojného odsúdeného. V danom prípade to vak už bolo „cez čiaru“, keď podľa vyjadrenia obžalovaného bola za ním osoba, ktorá mu odovzdala odkaz od sudcu v tom smere, že pokiaľ nedá úplatok, dostane konkrétny trest a taký trest aj dostal, z čoho vyplýva, že tá osoba musela jednať s ním ako so sudcom a on si mal vypýtať úplatok.

Súd na hlavnom pojednávaní vypočul svedka M. T. R., ktorý uviedol že v rokoch 2008, 2009 pôsobil vo funkcii predsedu Okresného súdu Poprad, obžalovaného nepozná, nemal vedomosť o prejednávanej trestnej veci. Zároveň uviedol, že trestná vec vedená na Okresnom súde Poprad pod sp. zn. 6T 28/2008 nebola predmetom trestných porád. Svedok nemal vedomosť o písomnom podaní obžalovaného adresovanom Generálnej prokuratúre, obsahom ktorého boli skutočnosti prejednávané v predmetnej trestnej veci.

Postupom podľa § 269 Trestného poriadku sa súd na hlavnom pojednávaní oboznámil s pripojeným spisom Okresného súdu Poprad v trestnej veci vedenej pod spisovou značkou 6T/28/2008, pričom zistil, že dňa 18.03.2008 bola Okresnou prokuratúrou v Poprade podaná obžaloba na M. A. pre prečin krivého obvinenia podľa § 345 ods. 1 Trestného zákona. Rozsudkom zo dňa 27.05.2009 bol obžalovaný uznaný vinným zo spáchania prečinu krivého obvinenia podľa § 345 ods. 1 Trestného zákona, za čo mu bol uložený nepodmienečný trest odňatia slobody v trvaní 16 mesiacov so zaradením na jeho výkon do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia. V trestnej veci 6T/28/2008 o odvolaní obžalovaného Krajský súd v Prešove rozhodol uznesením zo dňa 26.11.2009, sp. zn. 1To/50/2009, tak že napadnutý rozsudok Okresného súdu Poprad zrušil v celom rozsahu s vrátil okresnému súdu, aby ju v potrebnom rozsahu znova prejednal a rozhodol, s tým že vo veci bolo potrebné vykonať ďalšie dokazovanie.

V podaní označenom ako „Oznámenie závažných skutočností vo fungovaní orgánov činných v trestnom konaní“ doručenom Generálnej prokuratúre dňa 04.06.2009, čl. 141 až 145 trestného spisu 6T/28/2008, obžalovaný uviedol okrem skutočností, ktoré boli neskôr vyhodnotené ako súčasť jeho obhajoby aj to, že „tí čo sa postarali, aby som bol vo väzbe sa postarali o to, že sudca F. zdržiava môj spis v kancelárii a potom moju žiadosť o prepustenie zamietol a odôvodnil to mojím registrom trestov. Odvtedy stále, keď bolo treba A. zatknúť, dostal sa môj spis do rúk sudcu F.“ V podaní sa ďalej uvádza, že „dňa 3. januára som sa dozvedel, že na mňa sudca F. vydal zatykač. Sám som sa stretol s policajtom, ktorý zatykanie mal vykonať a určite som o ničom nevedel. Bol som si vedomý, že som sa ničoho nedopustil. Nebolo mi to však jedno, keď som na zatykači videl meno sudcu F., lebo už aj z predchádzajúcej veci som vedel, že bol v tom nejako zainteresovaný aj so zástupkyňou okr. prokuratúry B., ktorá sa priateľ s O.. Našťastie však F. nebol prítomný a o veci rozhodoval iný sudca.“ V ďalšej časti podania sa uvádza: „Moja minulosť

je, a len výnimočne sa stretnem s nejakými ľuďmi z minulosti. Aké však bolo moje prekvapenie, keď za mnou prišiel známy, či mám advokáta, a aby som si nejakého hľadal. Nechápal som jeho záujem, lebo som si bol vedomý, že som nič protizákonné nespáchal, na čo som mu aj povedal, že advokáta nepotrebujem. Dôrazne ma upozornil, že áno, lebo dostanem 16 mesiacov natvrdo, a že ak by som chcel, on má advokáta, od ktorého sudca „berie“ a porieši mi to. Jemu to už vraj viac krát vyšlo a za pár šupou sa vyvinil. Po mojich skúsenostiach som to bral ako provokáciu a vyhodil som ho. Aké bolo moje prekvapenie na súde, keď som vyfasoval presne taký trest ako mi uviedol. Vyhľadal som ho, aby mi šiel svedčiť, avšak samozrejme ma vysmial, že si kvôli mne nepokazí taký „kanál na prokuratúre“. Jedná sa o týchto ľudí: vyšetrovateľ G.,/ktorému zmizli z kancelárie spisy, ktoré pojednávali o miliardovom podvode z Weit Lady z U. a vraj pani B. z prokuratúry, ktorá mu je viac ako priateľka. K tomu správny advokát, ktorého mi neuviedol, a správny znalec, ktorého tiež neuviedol a sudca F../ako príklad mi uviedol prípad, kde z pokusu o vraždu mladého chlapca urobila táto partia podmienku.“

Po vykonanom dokazovaní na hlavnom pojednávaní postupujúc aj v intenciách uznesenia Krajského súdu v Prešove sp. zn. 5 To/32/2018 zo dňa 28.11.2018, v zmysle ktorého mal súd vykonať dokazovanie v tom smere, či obžalovaný svojim konaním nenaplnil skutkovú podstatu prečinu ohovárania podľa § 373 ods. 1 Tr. zákona, súd zhodnotil dôkazy podľa svojho vnútorného presvedčenia založeného na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu jednotlivo i v ich súhrne, nezávisle od toho, či boli zabezpečené súdom, orgánmi činnými v trestnom konaní alebo niektorou zo strán trestného konania a dospel k nasledovným záverom.

Prečinu ohovárania podľa § 373 ods. 1 Tr. zákona sa dopustí ten, kto o inom oznámi nepravdivý údaj, ktorý je spôsobilý značnou mierou ohroziť jeho vážnosť u spoluobčanov, poškodiť ho v zamestnaní, v podnikaní, narušiť jeho rodinné vzťahy alebo spôsobiť mu inú vážnu ujmu. Objektom tohto trestného činu je ochrana cti, dobrej povesti a vážnosť človeka pred ohováraním, ktoré môže vážnym spôsobom narušiť občianske spolužitie. Rozlišuje sa česť v zmysle objektívnom, t. j. vážnosť, ktorú človek požíva v predstave iných ľudí, a v zmysle subjektívnom, t. j. vedomie vlastnej hodnoty.

Nepravdivý údaj je taký údaj, ktorý je v rozpore so skutočnosťou. Preto je nutné, aby mohla byť pravdivosť údaju, ktorá podmieňuje trestnú zodpovednosť pre trestný čin ohovárania podľa § 373 Tr. zák., overiteľná.

Jedná sa o ohrozovací trestný čin, škodlivý následok preto v skutočnosti ani nemusí nastať, a z tohoto dôvodu ho ani nie je potrebné dokazovať. Individuálnym objektom tohoto trestného činu je ochrana vážnosti, cti a dobrej povesti človeka. K ohrozeniu vážnosti u spoluobčanov nemusí dôjsť, stačí, že nepravdivý údaj je k tomu spôsobilý, aj keď v konkrétnom prípade nič takého nehrozí (napr. pre úplne zjavnú nepravdivosť takého údaja, lebo pre mimoriadnu dôveru, ktorú požíva ohováraná osoba)

Z hľadiska subjektívnej stránky sa vyžaduje úmysel, pričom postačí úmysel eventuálny. Zavinenie obžalovaného však musí zahŕňať aj skutočnosť, že daný údaj je nepravdivý a súčasne spôsobilý značnou mierou ohroziť vážnosť osoby dotknutej ohováraním u spoluobčanov. Takéto uzrokovanie sa spravidla usudzuje z toho, že páchatel nepočíta so žiadnou konkrétnou okolnosťou, ktorá by mohla zabrániť následku, ktorý si predstavoval ako možný, a to či by už šlo o jeho zásah, alebo zásah inej osoby.

Súd má za to, že pri riešení otázky naplnenia znakov skutkovej podstaty trestného činu ohovárania je vždy potrebné hodnotiť inkriminované výroky v ich doslovnom znení a súčasne prihliadnuť aj ku kontextu, v ktorom sú uvádzané, je však nevyhnutné vždy zohľadniť všetky dostupné okolnosti daného prípadu, a to najmä povahu oznámeného nepravdivého údaja, miesto, čas a spôsob a iné okolnosti, za akých bol predmetný údaj oznámený, ďalšie možnosti rozšírenia tejto informácie, osobu pôvodcu nepravdivej informácie, rovnako adresáta, ktorého sa predmetná informácia týka, a v neposlednom rade, možnosť vzniku následku predvídaného ustanovením § 373 Tr. zákona. Teda nielen spôsob vykonania činu a jeho následky a mieru zavinenia a pohnútku páchatela, ale aj okolnosti, za ktorých bol čin spáchaný je potrebné hodnotiť súhrne, bez precenenia alebo podcenenia niektorej z nich. V predmetnej veci obžalovaný vo svojom písomnom podaní adresovanom Generálnej prokuratúre poukázal na fungovanie orgánov činných v trestnom konaní v Poprade, kde aj samotné podanie takto označil a v ktorom poukázal jednak na skutočnosti, týkajúce sa podvodného konania ohľadne hotela Gerlach, v súvislosti s tým poukázal na konanie do toho zainteresovaných osôb a v rámci tohto podania opísal okolnosti, za ktorých došlo k jeho odsúdeniu rozsudkom Okresného súdu Poprad sp. zn. 6T 28/2008, konkrétne že za ním prišiel jeho známy, aby si hľadal advokáta, lebo ináč dostane 16 mesiacov natvrdo, že on má advokáta, od ktorého sudca „berie“, tento mu to porieši, on sa takto párkrát za pár šupou vyvinil. S týmto návrhom nesúhlasil, bol si vedomý toho, že nič protizákonné nespáchal. Ostal však prekvapený, keď mu trest

presne v takej výmere bol na súde uložený. Preto vyhľadal svojho známeho, aby mu šiel svedčiť, ten ho vysmial, že si nepokazí „kanál na prokuratúre“, na ktorý je napojený správny advokát, znalec a sudca F.. Tieto skutočnosti neboli prezentované hanlivým či útočným spôsobom, ale len ako konštatovanie obžalovaného v rámci kontextu ním prezentovaným skutočnosťí týkajúcich sa trestnej veci Okresného súdu Poprad, sp. zn. 6T 28/2008, v ktorej bol obvinený z trestného činu krivého obvinenia podľa § 345 ods. 1 Tr. zákona. Ako už súd vyššie uviedol, obžalovaný vypovedal, že napísal do podania len to, čo mu bolo povedané M.. G., od neho mal vedomosť, že sudca M.. F. „berie“, pričom ani nevedel, čo berie, ani nenapísal, čo mal brať, necitoval to ako vlastnú myšlienku, nevymyslel si to. Je nepochybné, že tieto nepravdivé údaje, vyslovené obžalovaným na adresu poškodeného sa ho mohli dotknúť a nepochybné aj dotkli, čo v konečnom dôsledku vyústilo do podania trestného oznámenia, a čo následne potvrdil svojou výpoveďou tak v prípravnom konaní ako aj na hlavnom pojednávaní. Na strane druhej aj sám poškodený vo svojich výpovediach uviedol, že ako sudca - verejný činiteľ musí byť zvyknutý na útoky a nie je to nič ojedinelého. V danom prípade ho ale zarazilo, že bol zaradený do akéhosi komplotu a fiktívneho príbehu. Zároveň uviedol, že jeho povest' v zamestnaní ohrozená nebola, rodinu o danej skutočnosti neinformoval a ako vyplynulo z výpovede poškodeného a svedka M.. T. R. vtedajšieho predsedu súdu, neinformoval o tom ani vedenie súdu. V patričnom rozsahu je teda potrebné zohľadniť skutočnosť, že verejne činné osoby, medzi ktoré patria aj sudcovia, sú povinné znášať vyššiu mieru kritiky vo vzťahu k svojmu pôsobeniu zo strany verejnosti ako bežný občan a potrebné je zohľadniť aj skutočnosť, že každý občan má ústavou garantované právo vyjadrovať svoje názory slovom, písmom a tlačou. Pri posudzovaní naplnenia subjektívnej stránky prejednávaneho trestného činu súd dospel k záveru, že obžalovaný vo svojich vyjadreniach bol presvedčený o pravdivosti svojich výrokov, šlo o jeho subjektívne hodnotenie, aj keď sa jednalo o hodnotenie kritické a vyjadrené nevhodnou formou. Ním uvádzané informácie mu boli podané druhou osobou a tieto len uviedol v rámci svojej obrany, vyhodnotené ako súčasť odvolania, neprezentoval ich ako svoju myšlienku. Obžalovaný vo svojej výpovedi uviedol osobu, od ktorej túto informáciu získal, malo sa jednať o advokáta M.. G., spočiatku týmto informáciám neuveril, no po uložení trestu v konkrétnej výmere, ktorá zodpovedala tomu, čo mu bolo oznámené M.. G., bol veľmi prekvapený a daným informáciám uveril. To vylučuje skutočnosť, že by obžalovaný úmyselne uviedol nepravdivé informácie, prípadne že by bol uzročený s tým, že takáto informácia nie je pravdivá, jeho cieľom totiž bolo zjednať nápravu vo fungovaní orgánov činných v trestnom konaní v Poprade. Úmyselné zavinenie páchatel'a musí s poukazom na § 17 Tr. zákona pokrývať všetky zákonné znaky prečinu ohovárania podľa § 373 ods.1 Tr. zákona a to pokiaľ ide o vedomostnú zložku úmyselného zavinenia. Súd má za to, že okolnosti, na ktoré obžalovaný poukázal vo svojom (vyššie spomínanom) písomnom podaní nie je možné subsumovať pod skutkovú podstatu prečinu ohovárania a tieto nie je možné subsumovať ani pod skutkovú podstatu prečinu krivého obvinenia.

Na záver je potrebné uviesť, že súd s v nijakom smere nestotožňuje so spôsobom, akým obžalovaný zverejnil inkriminované údaje, naopak, takýto spôsob považuje za zjavne nesprávny, to však samo o sebe bez toho, aby boli naplnené znaky trestného činu ohovárania nemôže zakladať trestnoprávnu zodpovednosť. Vzhľadom k vyššie uvedenému súd rozhodol tak, ako je to uvedené vo výroku tohto rozsudku a obžalovaného podľa § 285 písm. b/ Tr. poriadku spod obžaloby oslobodil, pretože skutok nie je trestným činom.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho oznámenia na Krajský súd v Prešove cestou tunajšieho súdu.